

‘Ik kies steeds meer voor *mijn gezin*’

In Lieve Frogers vervult René Froger met zijn vrouw Natasja en hun kinderen wensen van mensen in het land. Van steun aan een door corona getroffen gezin, tot het verrassen van bijzondere families. ‘Ik ben geboren om met iets kleins anderen gelukkig te maken.’

TEKST: BRAM DE GRAAF, BEELD: NICK VAN ORMONDT, VISAGIE: ESTHER OOSTERBEEK

Eigenlijk zou RTL *Lieve Frogers* al dit voorjaar uitzenden. Door het coronavirus konden de laatste opnames echter niet plaatsvinden. De afgelopen maanden zijn die volgens het strenge RIVM-media-protocol afgemaakt. Het doorbrak een beetje de sleur van het thuiszitten voor René Froger (59), al zijn optredens werden geannuleerd. Als rasartiest mist hij het podium enorm, al mag hij zelf niet klagen, vindt hij. Hij maakt zich vooral zorgen om al die anderen die werkzaam zijn in de entertainment zoals decorbouwers, geluidstechnici en muzikanten. “Want het zal nog even duren voor ze aan de slag mogen,” zegt hij, gezeten aan de keukentafel. “Veel van hen zitten al maanden thuis zonder inkomsten.”

Ze hadden vast graag een beroep op de ‘Lieve Frogers’ gedaan. Hoe is dit programma-idee ontstaan?

“Drie jaar geleden maakten we *Groeten uit 19xx*. We gingen daarin met het hele gezin terug naar mijn twaalfde levensjaar, 1972. Telefoons inleveren en ouderwets drie dagen op elkaar aangewezen

zijn. Dat was te gek. De producenten vonden het erg leuk hoe wij met elkaar omgingen en wilden graag nog zo’n programma maken. Nu krijgen we elke week stapels brieven met verzoeken van mensen om hulp. Die beginnen steevast met: ‘Lieve Frogers’. We dachten: als we daar nu eens een leuk tv-programma omheen maken, gaan we met z’n allen mensen blij maken.”

Om wat voor verzoeken gaat het?

“De meest uiteenlopende. Een lid van De Bent, een muziekgroep voor kinderen met een verstandelijke beperking, wilde graag haar bandleider in het zonnetje zetten omdat hij zich al 25 jaar vrijwillig en met veel liefde voor hen inzet. We hebben samen een cd opgenomen. Een kleinzoon schreef dat zijn 79-jarige oma Tonnie aan dementie leed en een maand later uit het leven zou stappen. Ze had maar één dochter en hem, en er altijd van gedroomd om moeder en oma te zijn van een grote familie. We zijn met hen in een grote bus op pad gegaan en beleefden een prachtige, emotionele dag. Ze hield van

carnaval dus op het eind liepen we de polonaise door die bus – toen kon het nog. Twee weken later is ze overleden.”

Wat maakte het meest indruk?

“Nou, oma Tonnie zal ik niet snel vergeten. Maar zo hadden we meer items. We hebben parachute gesprongen met een gezin waarvan de moeder in april aan corona is overleden. Ze was 58 en werkzaam in de zorg. Ze zouden in mei met z’n allen een sprong wagen. We hebben ons allemaal laten testen en Natasja is met twee van onze kinderen meegegaan, meer mocht niet vanwege de regels. Maar omdat ik extreme hoogtevrees heb, was ik daar niet rouwig om. Ik heb beneden iedereen die landde geknuffeld.”

Werd daar ‘s avonds aan deze keukentafel nog lang over nagepraat?

“Uiteraard, met een lach en een traan. Door zulke items is het een zeer dierbaar programma voor me geworden. Mijn vrouw is ijzersterk, maar ook de complicaties aan mijn kinderen. Die stelden zich heel open op. Door alle goede >

*'Elkaars allerbeste vrienden zijn, dat is
in een huwelijk het allermooiste dat er is'*

Handicare, de beste keuze in trapliften

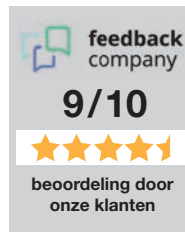
t/m 30 sept:
20%
korting

Bel nu 072-7511156

voor een gratis offerte
of onze gratis brochure

- ✓ Beste prijs gegarandeerd
- ✓ Voor iedere trap een oplossing
- ✓ Binnen één week geïnstalleerd
- ✓ Nederlands fabrikant sinds 1886
- ✓ 24/7 bereikbare servicedienst

handicare-trapliften.nl/ng

Deze actie is geldig t/m 30 september 2020. Kijk voor de actievoorwaarden op handicare-trapliften.nl/ng

doelen die we steunen, weten ze al wat er in de wereld speelt en dat je met iets kleins anderen gelukkig kunt maken. Ik ben daar sowieso voor geboren, anders was ik geen artiest geworden.”

Heb jij dat van jouw vader?

“Hij zei altijd: ‘Kijk niet naar mensen die het beter hebben, maar naar mensen die het slechter hebben. En zorg voor hen als het moet.’ Hij was van 1942 en bij hem thuis hadden ze geen cent te makken. Mijn ouders hadden het ook niet breed, ook al werkten ze keihard. Ze gaven me een geweldige, onbezorgde jeugd. Honger of gebrek heb ik nooit gekend. Maar als ik vroeger naar de bioscoop ging, was ik twee weken van slag. Zo bijzonder was dat. Tegenwoordig zetten ze een paar keer per dag een nieuw filmpje op. Ik heb mijn kinderen altijd voorgehouden: het kan ook anders. Nu met dit virus groeit het besef hoe goed we het eigenlijk hadden. En wat echt belangrijk is in het leven.”

Is het helpen van mensen iets wat jou en Natasja bindt?

“Het is er bij ons allebei ingepeperd als kind. Maar het belangrijkste is: we zijn al 34 jaar samen en nog steeds elkaars allerbeste vrienden. Dat is in een huwelijk het allermooiste dat er is.”

Zij is camping en jij kaviaar, zei je eens.

“Ik vind het fijn om in een mooie auto te rijden, maar haar doet dat niets. Maar naarmate ik ouder word, wordt dat ook minder, hoor. Ik heb het allemaal meegemaakt. Als ik maar gezond ben...”

Is wat dat betreft 2005, toen er een agressieve vorm van prostaatcancer bij je werd ontdekt, een kanteljaar geweest?

“Het had een positieve kant, want sindsdien kies ik steeds meer voor mijn gezin. De grens was bereikt. Er kwamen strepen in de agenda voor familie-uitjes en mijn relatie. Ik realiseerde me: dat is onbetaalbaar. Door die ziekte kreeg ik

PASPOORT

NAAM: René Froger

GEBOREN: Amsterdam,
5 november 1960

PRIVÉ: Sinds 31 december 1991
getrouwd met Natasja Kunst, zoons
Maxim en Didier, twee kinderen uit
een eerder huwelijk, opa van drie
kleindochters

CARRIÈRE: Scoorde in 1988 eerste
hit met ‘Winter in America’. Kreeg
voor debuutalbum *Who dares wins*
de eerste van meer dan honderd
gouden en platina platen. Daarna
volgden hits zoals ‘Just say hello!’ en
‘This is the moment’. Vanaf 2005
mede-organisator van Toppers-
concerten, nam met de Toppers
zelf in 2009 deel aan het Eurovisie
Songfestival. Was met gezinsleden
eerder op televisie te zien in *Effe
geen cent te makken*, *Helemaal
heppie* en *Groeten uit 19xx*.

een paar lessen in nederigheid. Ik heb 85.000 engeltjes op mijn schouder gehad, want als ze het niet hadden ontdekt, hadden we nu niet hier gezeten.”

Je staat bekend als een enorme perfectionist. Dat is daardoor niet veranderd?

“Nee, dat is gebleven, haha. Ook met deze serie. Het moest echt goed zijn. Verrassend en verschillend.”

Zit dat perfectionisme je niet in de weg?

“Afen en toe. Ook bij de Toppers zit ik erbovenop, en dan ontstaat er soms ruzie. Het heeft niets met bewijsdrang of onzekerheid te maken – ik ben nooit onzeker. Ik wil gewoon het beste uit mezelf halen, dat heb ik mijn hele leven al. Ik heb een ongelooflijk mooi beroep, een hobby in feite: ik mag de hele dag met muziek bezig zijn. Dat is ook het enige dat ik kan. Vraag mij niet om een schilderijtje op te hangen, want dat wordt niets. Maar ik ben goed in de muziek, en soms sla ik daarin door. Ik doe altijd vreselijk mijn best en verwacht dat ook van anderen. Als het dan botst, beginnen ze over me te blèren. Maar ik ben ook hard voor mezelf.”

Je wilde dit jaar je zestigste verjaardag groots vieren. Dat zal waarschijnlijk niet lukken.

“Het is pas in november, laten we positief blijven.”

Heb je nog een verjaardagswens?

“Ik hoop dat snel alles weer ‘normaal’ is. En dat iedereen die ik liefheb, gezond mag blijven. Zeker één keer in de week, meestal op zondag, zitten we met de kinderen, aanhang en kleinkinderen hier aan tafel. Veertien man totaal, een feest! Dan ben ik het gelukkigst. Na al die jaren kan ik ook zeggen: mooier is er niet in het leven.”

[LIEVE FROGERS | ZATERDAG |
RTL 4 | 22.30]